

paavise. Blandt de Byrder, der have hvilet paa de dansk-vestindiske Kolonier, har uden Spørgsmaal Alt, hvad der knyttede sig til Militærvæsenet, ikke alene været en af de tungeste, men tillige været blandt dem, der satte mest ondt Blod, idet det for en stor Del af Behøverne og Skatteyderne har stillet sig saaledes, at disse Udgifter ikke vare nødvendige til at opretholde Sikkerheden paa Verne, og at den Tribut, som man derigennem ydede til Statsherligheden, ikke stod i Forhold til Koloniernes Eidenhed og til de i mange Henseender forandrede og indskrænkede Forhold paa Verne. Efter de Forhandlinger, der have været førte imellem de to Kolonialraad, stiller det sig nu saaledes, at meget betydelige Besparelser kunne finde Sted paa dette Omraade, og der vil vist ikke være nogen Grund for Rigsdagen til at tilbageholde sit Samtykke, for saa vidt det kræves, til de Forandringer, der ere nødvendige for at gennemføre de tagne Beslutninger i det praktiske Liv. Jeg haaber derfor, at dette Lovforslag, skjøndt fremkommet sent, ikke vil møde nogen Hindring paa sin Vej, men snart vil blive vedtaget af Rigsdagen, og at de Besparelser, der ere stillede i Udfigt paa Verne, snart ville kunne indtræde. Det er derfor egentlig ikke for at gøre nogen Bemærkning om Lovforslaget, at jeg har begjært Ordet, men for med Hensyn til Behandlingen af vestindiske Sager i Almindelighed dertil at knytte en Henstilling til den ærede Finansminister om et Punkt, som er for lille til at gøres til Gjenstand for en særlig Forespørgsel. Forbindelsen imellem de dansk-vestindiske Kolonier og Møderlandet er jo ved den fremskredne Kommunikation i høj Grad bleven lettere, og efterat den direkte Telegrafledning er fuldstændiggjort, er det blevet muligt i meget kort Tid at faae Efterretninger og Meddelelser bragte frem og tilbage imellem Verne og Danmark. Men der er en anden Art Forbindelse, som vedbliver at være overordentlig vanskelig, og som det baade er i Vernes og Møderlandets Interesse at faae lettere snarest mulig. Jeg sigter herved saavel til Brevportoen som til Korsbaandsforsendelsen, der i mange Henseender lægge Hindringer i Veien for det daglige og stadige Samvæ-

som man maa ønske fremmet saa meget som muligt, eftersom det er en given Sag, at Verne skulle blive hos os og ikke afsendes til nogen fremmed Magt. Som bekjendt ere Forsendelserne til Vestindien belagte med en ganske overordentlig høj Porto. Benyttes den almindelige, hurtige Vej over England, er Forsendelsen saa dyr, at der for et almindeligt Brev paa 3 Kvint betales 55 Skilling, naar Portoen betales forud her, og Korsbaandsforsendelser ere heller ikke billige, men tvertimod meget dyre. Jeg tillader mig derfor at henstille til den ærede Minister, om det ikke er et Forhold, som for alle vestindiske Sagers Vedkommende maa siges at være af stor Betydning, at der indføres en Lettelse i Portofaktterne, og om der ikke fra Statens Side kan gjøres eller mulig allerede er gjort noget Skridt i denne Henseende.

Formanden: Dette Spørgsmaal staar kun i en temmelig fjern Forbindelse med Lovforslaget; imidlertid, saafremt den ærede Finansminister finder Anledning dertil, er det Intet til Hinder for, at han besvarer det.

Th. Nielsen: Det vil være i det høje Things Grundring, at der iffor fra den ærede Finansminister fremkom et Førlangende til en aarlig Bevilling af 25,000 Doll. eller omtrent 50,000 Rd. dansk tilligemed et Laan af det Meste af $\frac{1}{2}$ Million til disse Kolonier, men at Thinget den Gang, efter at et Udvalg meget vidtløftigt havde behandlet denne Sag, forkastede Lovforslaget ved en vedtagen motiveret Dagsorden, som navnlig gik ud paa, at man allerede i den indværende Samling — det vil sige den Samling, hvori vi nu ere — ventede Reformen. Disse Reformen tage deres Begyndelse med dette Lovforslag. Udvalget paapegede ogsaa i Betænkningen iffor, at netop Hærvæsenet, Skolevæsenet og Arbejdsregulativerne trængte til en Omordning, og det ses nu ogsaa af Motiverne her, at der er flere Reformen i Ankomst, som hidrøre fra Kolonialloven af 27de November 1863. Jeg kan kun hilse dette Lovforslag med Glæde, da jeg ser, at Hærvæsenets Udgifter herved nedsettes fra 90,000 Rd. til 65,000 Rd., altsaa med en